

които работят в академиите, правителствения и частния сектор. Научните дискусии на семинара в Лисабон (1996 г.) имат за цел да разкрият метаморфозите в професията на статистиците като администратори и учени, като практики и теоретици. Основната част от статистиците според Ален Дерозсер работят в официалната статистика, т.е. в държавните статистически органи. Те са историческото ядро на професията. Дейността им води своето начало от XVIII век. Същевременно от началото на XX век се разширява професионалната сфера на статистиците, които вече работят в науката, икономиката, здравеопазването и гражданското общество. В рамките на тези тенденции съществуват известни различия и нюанси в използваните инструменти, традиции и култура на статистиците от различни страни. Това проличава от дейността по създаване на единно европейско пространство и свързаните с нея усилия за сближаване и съгласуване. Създаването на единна институционална структура на Европейския съюз предполага разкриване и съгласуване на противоречията при упражняване на статистическата професия. Това изисква отговор на много въпроси, част от които са: 1) Какви са били статистиците в миналото? 2) Каква е била тяхната култура и мотивация? 3) Как са участвали в различните научни школи? 4) Какво е било взаимното им влияние? 5) Съществува ли тенденция към засилване на интеграционните функции на статистическата професия в днешно време? 6) Какво е бъдещето на статистическата професия? (Дерозсер, 1996, р.1-20). Отговорите на тези въпроси не са и не могат да бъдат еднозначни. Те са свързани с бавната интеграция на две съвършено различни по своя произход традиции - немската и англосаксонската. Първата традиция се развива като административна на основата на държавознанието на професорите Херман Конринг и Готфрид Ахенвал (*staatenkunde*). Тя в по-голяма степен се приближава до таксономията, която има за цел систематизирана класификация на факти за държавата и правото, отколкото до метрологията. Втората традиция се основава на политическата аритметика на Дж. Граунт и У. Петти, на естествените науки, в т.ч. биометрията, и на теорията на измерванията и изчисляването на вероятности. Това класическо противопоставяне на немската и англосаксонската традиция през XVIII век в статистиката като наука поражда два основни професионални типа статистици. Едните са държавни служители (*civil servant*), които изпълняват своите функции в съответствие със законите, нормите и обичаите на държавата, а другите - академични учени (*professional*), притежаващи специални знания по статистика, прилагани в научни изследвания. Бъдещето на професията на статистиците през XXI век според мен е изправено пред сериозни предизвика-